

श्री सर्वोच्च अदालत
संयुक्त इजलास
सम्माननीय प्रधान न्यायाधीश श्री कल्याण श्रेष्ठ
माननीय न्यायाधीश श्री देवेन्द्र गोपाल श्रेष्ठ
आदेश

०६९-WO-१३६३

मुद्दा:- उत्प्रेषणयुक्त परमादेश ।

धनुषा जिल्ला, भरतपुर गाउँ विकास समिति वडा नं. ४ बस्ने रामचन्द्र ठाकुर वडही -----१	निवेदक
ऐ.ऐ. बस्ने रामसखी देवी ठाकुर -----१	
विरुद्ध	
पुनरावेदन अदालत, जनकपुर -----१	
धनुषा जिल्ला अदालत, जनकपुर -- -----१	विपक्षी
तहसिलदार, धनुषा जिल्ला अदालत, जनकपुर -----१	
मालपोत कार्यालय धनुषा, जनकपुर -----१	
धनुषा जिल्ला भरतपुर गाउँ विकास समिति वडा नं. ४ बस्ने सोभित ठाकुर वडही -----१	

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(२) अन्तर्गत दायर हुन
आएको प्रस्तुत रिट निवेदनको सङ्क्षिप्त तथ्य र निर्णय यस प्रकार छ:-

प्रत्यर्थी वादी सोभित ठाकुरले अंश पाउने ठहरी मिति २०५५।७।२० मा धनुषा
जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलानुसार अंश छुट्टयाई पाउन दरखास्त दिएपछि निज सोभित
ठाकुरले हामी निवेदकउपर मिति २०६०।१।११ मा अंश दपोट हककायम मुद्दा दिई
अंश छुट्टयाई पाउन दिएको दरखास्तलाई तामेलीमा राख्न लगाएका थिए । अंश दपोट
मुद्दामा वादी दावी नपुग्ने ठहर भई मिति २०६०।७।५ मा फैसला भएपश्चात् अंश

छुट्याउन कारवाही चलाई मिति २०६८।७।५ मा हाम्रो अनुपस्थितिमा हामीसमेतको अंश छुट्याउने गरी भएको वण्डा मुचुल्का अनुसार धनुषा जिल्ला अदालत तहसिल शाखाबाट मिति २०६८।७।३० मा दा.खा. हुने गरी वादी विपक्षी सोभित ठाकुरलाई चलन पूर्जी दिई दायरी लगत कट्टा हुने गरी कामकारवाही भएको रहेछ । सोको बारेमा हामीले मिति २०६८।८।२० मा थाहा पाई मिति २०६८।८।२६ मा जग्गामा निकास बाटो पाउने गरी वण्डा डोर जग्गामा पठाई वण्डा गर्न आदेश गरी पाउँ भनी निवेदन गरेकामा मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का र सो का आधारमा दिएको दा.खा. पत्रसमेत बदर गरी नरमगरम मिलाई कानूनबमोजिम पुनः वण्डा गर्नु भनी धनुषा जिल्ला अदालतका जिल्ला न्यायाधीशबाट मिति २०६९।३।१५ मा आदेश भएको थियो । सो आदेश उपर विपक्षी सोभित ठाकुरले पुनरावेदन अदालत जनकपुरमा मुलुकी ऐन, अ.ब. १७ नं. बमोजिम निवेदन गरेपछि अदालतबाट मिति २०६८।७।५ मा भएको वण्डा मुचुल्का र तहसीलदार कर्मचारीबाट भएको मिति २०६८।७।३० को तामेली आदेश बदरका लागि प्रतिवादीहरुले दण्ड सजायको ६१ नं. को हदम्याद नघाई मिति २०६८।८।२६ मा मात्र दिएको हदम्याद विहीन निवेदन दर्ता गरी मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का र सो आधारमा दिइएको दा.खा. पत्र बदर गर्ने गरेको धनुषा जिल्ला अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश रितपूर्वक नदेखिँदा बदर गरिदिएको छ भनी मिति २०७०।२।३० मा पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट आदेश भएको छ । पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट मिति २०७०।२।३० मा भएको आदेशले धनुषा जिल्ला अदालतका तहसिलदारबाट वण्डा छुट्याई तदनुकूल दा.खा. दर्ता गर्ने समेतको कानून विपरीतको निर्णयपर्चा कामकारवाहीले मान्यता पाएकाले हामी निवेदकलाई नेपालको अन्तरिम संविधानको धारा १३(१) र धारा १९ ले प्रत्याभूत गरेको संवैधानिक हकमा आघात पारेको हुँदा ऐ.को धारा ३२ र १०७(२) अन्तर्गत वैकल्पिक उपचारको अभावमा प्रस्तुत रिट निवेदन लिई उपस्थित भएका छौं । पुनरावेदन अदालत जनकपुरको मिति २०७०।२।३० को आदेश र सो आदेशको आधारमा पुनः जीवित हुन आएको तहसिलदारको मिति २०६८।७।५ को मुचुल्का, तथा मिति २०६८।७।३० को तामेली आदेश, वण्डा छुट्याउने कामकारवाही तथा प्रत्यर्थी मालपोत कार्यालयबाट भएको दा.खा. कामकारवाही समेत उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर गरी बाटो निकास मिलाई वण्डा छुट्याई पाउन भएको आदेश अनुसार गर्नु गराउनु भनी प्रत्यर्थीहरुका नाममा परमादेशको आदेश

जारी गरी पाउँ । साथै बण्डापत्रबाट राम सोभित ठाकुरले पाएको जग्गा अरुलाई हस्तान्तरण गर्न सक्ने हुँदा निवेदनको अन्तिम टुङ्गो नलागेसम्म पुनरावेदन अदालत जनकपुरको मिति २०७०।२।३० को आदेश कार्यान्वयन नगर्नु नगराउनु भनी प्रत्यर्थीहरुका नाममा अन्तरिम आदेश समेत जारी गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको रामचन्द्र ठाकुर बडही र रामसखी देवी ठाकुरको संयुक्त रिट निवेदन ।

यसमा के कसो भएको हो ? निवेदकको मागबमोजिमको आदेश किन जारी हुन नपर्ने हो ? यो आदेश प्राप्त भएका मितिले बाटाका म्याद बाहेक १५ दिनभित्र महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयमार्फत लिखित जवाफ पेश गर्नु भनी विपक्षी नं.१ देखि ४ सम्मलाई र आफैं वा आफ्नो प्रतिनिधिद्वारा उपस्थित हुनु भनी विपक्षी नं. ५ लाई सम्बन्धित जिल्ला अदालत मार्फत सूचना पठाई लिखित जवाफ आएपछि वा अवधि नाघेपछि नियमबमोजिम पेश गर्नु । साथै निवेदकले अन्तरिम आदेश समेत जारी गरी पाउँ भनी माग गरेको सम्बन्धमा विचार गर्दा पुनरावेदन अदालत जनकपुरको मिति २०७०।२।३० को आदेश कार्यान्वयन हुन जाँदा उक्त सम्पत्ति तत्काल हस्तान्तरणसमेत हुन सक्ने हुँदा हाल उक्त निर्णय कार्यान्वयन नगर्नु नगराउनु भनी अन्तरिम आदेश जारी गरिएको छ । सो को सूचना विपक्षीहरुलाई दिई नियमानुसार पर्श गर्नु भन्नेसमेत बेहोराको यस अदालतको मिति २०७०।३।१८ को आदेश।

अंश मुद्दामा अंश पाउने ठहरी भएको फैसला कार्यान्वयनका लागि मैले निवेदन दिएको र वादी प्रतिवादी बीच अंश दपोट हक कायम मुद्दासमेत चलेकाले सोको निर्णय भएपछि जाग्ने गरी तामेलीमा रहेकोमा रिट निवेदकहरुले वण्डा मुद्दामा तारेखमा बस्छु भनी निवेदन गरी तारेख गुजारी बसेकाले धनुषा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।७।५ मा वण्डा छुट्याउने डोर जाने भन्ने जनकारी पाएकोमा अटेर गरी बसेकाले कानून बमोजिम वण्डा मुचुल्का तयार भएको मिति २०६८।७।५ बाट दण्ड सजायको ६१ नं. को म्याद नाघेपछि मिति २०६८।७।३० मा नियमानुसार वण्डा छुट्याई पाउन मैले दिएको निवेदन तामेलीमा रहेको छ । मेरो भागमा परेको जग्गा दा.खा.का लागि पाएको चलनपूर्जी अनुसार दा.खा. समेत गराई आफ्नो सुविधाका लागि आवत जावत गर्ने गरेको कानूनी अस्तित्व नै नभएको गोरेटो बाटो तर्फ आफ्नो भाग नपर्ने बहाना निकाली उक्त वण्डा मुचुल्का बदरका लागि दण्डसजायको ६१ नं. को हदम्याद नघाई दिएको निवेदनमा कारवाही हुँदा उक्त मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्कालाई बदर गर्ने गरी माननीय

जिल्ला न्यायाधीशबाट भएको मिति २०६९।३।१५ को आदेश बदरका लागि पुनरावेदन अदालत जनकपुरमा अ.वं. १७ नं. बमोजिम मैले निवेदन गरेकोमा मिति २०६८।७।५ मा तहसिलदारबाट भएको बण्डा बदर गरी भएको धनुषा जिल्ला अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश बदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट मिति २०७०।२।३० मा भएको आदेश कानूनसम्मत हुँदा रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रत्यर्थी सोभित ठाकुरको लिखित जवाफ ।

निवेदक सोभित ठाकुर र विपक्षी रामचन्द्र ठाकुर वडहीसमेत भएको बण्डा मुद्दामा धनुषा जिल्ला अदालतको बेरीतको आदेश बदरका लागि अ.ब. १७ नं. बमोजिम निवेदन परी उक्त निवेदनमा धनुषा जिल्ला अदालतबाट पेश भएको कैफियत प्रतिवेदनको अध्ययन गरी “यसमा मिति २०६८।७।५ मा भएको बण्डा मुचुल्का र तहसिलदारबाट भएको मिति २०६८।७।३० को तामेली आदेश बदर गरी पाउँ भनी प्रतिवादीहरुले दण्ड सजायको महलको ६१ नं. को हदम्याद नघाई मिति २०६८।८।२६ मा निवेदन दिएको र त्यस्तो हदम्याद विहीन निवेदन दर्ता गरी मिति २०६८।७।५ को बण्डा मुचुल्का र सो आधारमा दिएको दा.खा. पत्र समेत बदर गर्ने गरेको धनुषा जिल्ला अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश रितपूर्वकको नदेखिँदा बदर गरिदिएको छ” भनी मिति २०७०।२।३० मा यस अदालतबाट आदेश भएको हो । यस अदालतबाट कानून बमोजिमको अधिकारक्षेत्र ग्रहण गरी कानूनबमोजिम नै भएको आदेशले निवेदकको मौलिक हक हनन नगरेको हुँदा रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रत्यर्थी पुनरावेदन अदालत जनकपुरको लिखित जवाफ ।

यस अदालतको मिति २०५५।७।२० को फैसलानुसार बण्डा छुट्टयाई पाउँ भनी वादीको दरखास्त परी कारवाही हुँदै जाँदा मिति २०६८।७।५ मा नरमगरम मिलाई बण्डा छुट्टिएको र सोही आधारमा दा.खा. पूर्जा दिएकोमा बेरीतको बण्डा बदर गरी पाउँ भनी निवेदकको निवेदन पर्न आएकाले यस अदालतका तहसिलदारबाट मिति २०६८।७।५ मा भएको बण्डा मुचुल्का र सो को आधारमा भएको दा.खा. पूर्जा बदर गर्ने गरी यस अदालतबाट मिति २०६९।३।१५ मा आदेश भएको थियो । सो आदेश बदरका लागि वादीले मुलुकी ऐन अ.वं. १७ नं. बमोजिम पुनरावेदन अदालत जनकपुरमा दिएको निवेदनमा कारवाही हुँदा कैफियत प्रतिवेदन तलव भै यस अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश रितपूर्वकको नदेखिँदा बदर गरिदिएको छ भनी पुनरावेदन

अदालत जनकपुरबाट मिति २०७०।२।३० मा भएको आदेश रिट निवेदनबाट बदर गर्न नमिल्ने हुँदा रिट निवेदन रिट खारेज गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रत्यर्थी धनुषा जिल्ला अदालत तथा ऐ. का तहसिल शाखाको लिखित जवाफ ।

नियम बमोजिम दैनिक पेशीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा निवेदकको तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री महादेवप्रसाद यादवले धनुषा जिल्ला अदालतका तहसिलदारबाट मिति २०६८।७।५ मा भएको वण्डा मुचुल्का र मिति २०६८।७।३० मा भएको दा.खा. आदेशको मिति २०६८।८।२० मा मात्र निवेदकले नक्कल सारी थाहा जानकारी पाई मिति २०६८।८।२६ मा सो आदेश बदरका लागि धनुषा जिल्ला अदालतमा निवेदन दिएको हुँदा सो म्यादभित्रै परेको निवेदनलाई निर्णय मितिबाट हदम्याद नघाई परेको भन्ने अर्थ गरी पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट भएको मिति २०७०।२।३० को आदेश सम्मानित सर्वोच्च अदालतबाट प्रेमलक्ष्मी शर्मा पोखरेल विरुद्ध पुनरावेदन अदालत नेपालगञ्जसमेतको मुद्दामा (ने.का.प. २०५७ अङ्क १२ नि.नं. ६९६३) प्रतिपादित सिद्धान्तसमेतको प्रतिकूल हुँदा सो आदेश बदर गरी मिति २०६९।३।१५ मा धनुषा जिल्ला अदालतबाट भएको आदेश बमोजिम हुनु पर्ने भनी प्रस्तुत गर्नु भएको बहस सुनियो ।

प्रत्यर्थी सोभित ठाकुर बडहीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री हरिहर दाहाल तथा विद्वान अधिवक्ता श्री पुष्पराज काफ्लेले २०५५।७।२० मा फैसला भएको अंशमुद्दाको कार्यान्वयनका लागि मिति २०५७।७।६ मा सोभित ठाकुरले वण्डाको निवेदन पेश गरेका र मिति २०६०।१।११ मा रिट निवेदकहरु उपर अंश दपोट मुद्दा दर्ता भएपछि उक्त अंश छुट्याई पाउने निवेदन तामेलीमा रहेकोमा मिति २०६०।७।५ मा अंश दपोट मुद्दामा दपोट नठहर्ने गरी फैसला भएपछि वण्डा तर्फको कारबाहीका लागि वादीको निवेदन परेकामा प्रतिवादीहरुले वण्डा नछुट्याउञ्जेल तारेखमा रहनेछु तारेख गुजारे कानून बमोजिम होस् भनी निवेदन दिई तारेखमा रहेकामा २०६८।५।१७ बाट तारेख गुजारी बसेका हुन् । निजहरुले तारेख गुजारी अदालतमा हाजिर नभएकाले मिति २०६८।७।५ मा पुनः खटिई गएको डोरबाट तयार भएको वण्डा मुचुल्का बमोजिम ३ भागको १ भाग अंश छुट्याई लाग्ने दस्तुर समेत दाखिल भएपछि मिति २०६८।७।३० मा तामेलीमा गएको हुँदा सो मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का बदरका लागि मिति

२०६८।८।२६ मा परेको विपक्षीहरूको निवेदन हदम्याद विहीन रहेकाले सो निवेदनको आधारमा धनुषा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६९।३।१५ मा भएको आदेश बमोजिम गरी पाउँ भनी परेको प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुनु पर्छ भनी गर्नु भएको बहससमेत सुनियो ।

पक्ष विपक्ष दुवै तर्फका विद्वान कानून व्यवसायीहरूबाट प्रस्तुत भएको बहससमेत सुनी मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा निवेदन मागबमोजिमको आदेश जारी हुने पर्ने हो होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनु पर्ने देखिन आयो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा मिति २०६८।७।५ मा हाम्रा अनुपस्थितिमा भएको वण्डा मुचुल्काको आधारमा धनुषा जिल्ला अदालतका तहसिलदारबाट मिति २०६८।७।३० मा विपक्षीहरूका नाममा दा.खा. गरी चलपूर्जी पाउने गरी भएको आदेशको मिति २०६८।७।२० मा मात्र थाहा पाएको हुँदा सो आदेश बदरका लागि हामीले मिति २०६८।८।२६ मा धनुषा जिल्ला अदालतसमक्ष निवेदन दिएका हौं । सो निवेदनमा कारवाही हुँदा मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का र सोका आधारमा दिइएको दा.खा. पत्रसमेत बदर गरी नरम गरम असल कमसल मिलाई कानून बमोजिम पुनः वण्डा गरी दिनु भनी मिति २०६९।३।१५ मा धनुषा जिल्ला अदालतबाट आदेश भएको थियो । धनुषा जिल्ला अदालतबाट भएको उक्त आदेश बदरका लागि प्रत्यर्थीबाट परेको निवेदनको आधारमा सो आदेशलाई बदर गरी पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट मिति २०७०।२।३० मा आदेश भएको र सो आदेशले मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का तथा तहसिलदारको मिति २०६८।७।३० को आदेश पुनर्जिवीत भएकाले सो कार्यबाट हामी निवेदकहरूको संवैधानिक हक हनन हुन गएको हुँदा पुनरावेदन अदालत जनकपुरको मिति २०७०।२।३० को आदेश र सो आदेशका आधारमा पुनर्जिवीत भएको प्रत्यर्थी तहसिलदारको मिति २०६८।७।५ को मुचुल्का र मिति २०६८।७।३० को दा.खा. सम्बन्धी काम कारवाही लगायतका सम्पूर्ण आदेश काम कारवाही उत्प्रेषणको आदेशले बदर गरी धनुषा जिल्ला अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश बमोजिम वण्डा गर्नु गराउनु भनी प्रत्यर्थीहरूका नाममा परमादेशको आदेशसमेत जारी गरी पाउँ भन्ने रिट निवेदन बेहोरा देखियो ।

वण्डा कार्यलाई प्रभावित गर्ने गरी विपक्षीहरूले तारेख गुजारी बसेकाले धनुषा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।७।५ मा खटिई गएको डोरबाट तयार भएको वण्ड मुचुल्काको आधारमा मिति २०६८।७।३० मा दा.खा. गरी चलनपूर्जी दिने गरी निर्णयसमेत भएको हो। सो मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का बदरका लागि विपक्षीहरूले मिति २०६८।८।२६ मा दिएको निवेदन उपर कारवाही गरी उक्त वण्डा मुचुल्का बदर गर्ने गरी भएको धनुषा जिल्ला अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश बेरितको हुँदा बदरका लागि पुनरावेदन अदालत जनकपुरमा अ.वं. १७ नं. को निवेदन परेको र सो निवेदनमा कारवाही हुँदा विपक्षीहरूले मुलुकी ऐन दण्ड सजायको ६१ नं. ले तोकेको म्याद नघाई मिति २०६८।८।२६ मा मात्र पेश गरेको निवेदनको आधारमा मिति २०६८।७।५ मा भएको वण्डा मुचुल्का बदर गर्ने गरी भएको धनुषा जिल्ला अदालतको मिति २०६९।३।१५ को आदेश बेरितको देखिँदा बदर हुने गरी निर्णय भएको हो । सो निर्णयले विपक्षीहरूको कुनै पनि संविधान प्रदत्त कुनै पनि हक अधिकारको हनन नभएको हुँदा रिट खारेज गरी पाऊँ भन्ने बेहोराको पुनरावेदन अदालत जनकपुरसमेतबाट लिखित जवाफ परेको देखिन्छ ।

मुलुकी ऐन, दण्ड सजायको ६१ नं. ले “फैसला कार्यान्वयनको सिलसिलामा तहसिलदार कर्मचारीले गरेको काम कारवाहीमा चित नबुझ्ने सरोकारवाला व्यक्तिले सोही अड्डाका हाकिम छेउ पन्ध्र दिनभित्र उजूर गर्न सक्नेछ । निजले गरेको निर्णयमा चित नबुझे अदालती बन्दोबस्तको महलको १७ नं. बमोजिम पुनरावेदन सुन्ने अड्डामा निवेदन दिन सक्नेछ” भन्ने कानूनी व्यवस्था गरेको पाइन्छ । प्रस्तुत विवादमा वण्डामुद्दाको फैसला कार्यान्वयनको सिलसिलामा मिति २०६८।७।५ मा भएको वण्डा मुचुल्काको आधारमा मिति २०६८।७।३० मा धनुषा जिल्ला अदालतका तहसिलदारले उक्त वण्डा मुचुल्का बमोजिमको जग्गा वादीका नाममा दा.खा. गरी चलन पूर्जी दिने गरी आदेश गरेकोमा सो आदेशको जानकारी निवेदक रामचन्द्र ठाकुर वडहीसमेतले मिति २०६८।८।२० मा नक्कल सारी थाहा पाएको भन्ने जिकिर लिएका छन् । सो वण्डा मुद्दामा यी निवेदकहरूले वण्डा नछुट्याउञ्जेल तारेखमा रहने र तारेख गुजारे कानून बमोजिम होस् भनी निवेदन दिई तारेखमा रहेका र मिति २०६८।५।१७ मा डोरमा हाजिर हुन र डोर नगए भोलिपल्ट धनुषा जिल्ला अदालतमा हाजिर हुन भनी धनुषा जिल्ला अदालतबाट तोकी पाएको तारेख गुजारी हाजिर हुन नआएको भन्ने मिसिलबाट देखिएको छ

। मिति २०६८।८।२० मा मात्र तहसिलदारको आदेशको नक्कल सारी थाहा जानकारी पाएको हुँदा थाहा जानकारी पाएको मितिले कानूनको म्यादभित्रै वण्डा मुचुल्का बदरका लागि जिल्ला अदालतमा निवेदन दिएको भन्ने जिकिर लिए पनि अदालतको फैसला बमोजिम वण्डा कार्यलाई असर पर्ने गरी डोर खटिजाने सूचना म्यादको वेवास्ता गरी बसेको र पुनः अर्को पटक खटिई गएको डोरबाट वण्डा मुचुल्का तयार भई सो अनुसार मिति २०६८।७।३० मा उक्त मुद्दा तामेलीमा गइसकेको भन्ने देखिँदा मिति २०६८।८।२६ मा परेको निवेदनलाई मुलुकी ऐन दण्ड सजायको ६१ नं. अनुसारको म्यादभित्रै परेको भनी सो निवेदनको आधारमा मिति २०६८।७।५ को वण्डा मुचुल्का तथा सोका आधारमा धनुषा जिल्ला अदालतका तहसिलदारबाट मिति २०६८।७।३० मा भएको दा.खा. समेतको आदेश बदर गर्न मिल्ने नदेखिँदा निवेदकका कानून व्यवसायीले बहसको क्रममा प्रस्तुत गर्नु भएको नजिर प्रस्तुत मुद्दामा आकर्षित हुने देखिएन ।

तसर्थ माथि विवेचित आधार कारणसमेतबाट धनुषा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६९।३।१५ मा तहसिलदारको आदेश बदर गर्ने गरी भएको आदेशलाई बेरितको ठहर गरी पुनरावेदन अदालत जनकपुरबाट मिति २०७०।२।३० मा भएको आदेश मनासिव देखिँदा निवेदन माग बमोजिमको आदेश जारी गर्न मिलेन । निवेदन खारेज हुने ठहर्छ । निवेदन खारेज हुने ठहरेकाले मिति २०७०।३।१८ मा यस अदालतबाट जारी भएको अन्तरिम आदेश स्वतः निष्कृत हुने ठहर्छ । यो आदेशको जानकारी विपक्षीहरूलाई दिई प्रस्तुत रिट निवेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

प्रधान न्यायाधीश

इजलास अधिकृतः इन्दिरा शर्मा

इति सम्बत् २०७२ साल माघ २८ गते रोज ५ शुभम् -----